

TAFSIR AV Kapitel 107, al-Ma'un ~ Den lilla godheten

Kapitel 107, al-Ma'un Den lilla godheten

Beskrivning:

En kort kommentar till kapitel 107 i den heliga Koranen. Dessa verser talar om kännetecknen hos dem som förnekar Domedagen eller är likgiltiga inför den.

Inledning

Majoriteten av islams lärda är överens om att detta kapitel uppenbarades i staden Mekka. Uppenbarelserna under islams tidiga år före utvandringen handlade främst om att etablera tron och islams grundläggande trosartiklar: Guds enhet, Hans tecken och bevis, Muhammeds profetskap och den slutliga domen. Detta kapitel handlar om två av islams kärnlärosatser: hur man ber och hur man ger. Dessa två saker visar din koppling till det kommande livet och huruvida du med visshet tror på Guds dom.

Detta kapitel har fått sitt namn från de sista orden i den sista versen. En liten handling, till synes obetydlig men med stor tyngd i Guds ögon.

Verserna 1-3: De som förnekar domen

Gud frågar Profeten Muhammed, må Guds nåd och välsignelser vara över honom: Har du sett dessa människor som ljuger om religionen, som förnekar domen? De går omkring i sina syndiga vägar och vägrar acceptera att de kommer att ställas till svars. De känns igen på sitt sätt att agera. Det är de som stöter bort de föräldralösa, de mest sårbara i varje samhälle. I själva verket ber Gud oss att se oss omkring och se dem som förnekar varje form av dom eller vedergällning för sitt beteende. Om du bara bryr dig om dig själv och din ställning i denna värld är det lätt att stöta bort dem som behöver hjälp. Om du förnekar domen finns det ingen anledning att bry sig om de mindre lyckligt lottade.

De som förnekar vedergällningen stöter inte bara bort och ignorerar de fattiga, de vägrar också att uppmuntra eller inspirera andra att hjälpa dem som är i behov. De uppmuntrar inte till att mätta de fattiga. På Profetens tid trampade Mekkas ledare på de fattigas och eländigas rättigheter. Idag kan vi se deras motsvarigheter i politiker och samhällsledare som vägrar ta hand om de mest försvarslösa medlemmarna i något samhälle. Att ta hand om de svaga, att mätta de fattiga, är inget de uppmuntrar till, och på Domedagen kommer de att dömas hårt.

Det är de fattigas rätt att bli mättade och omhändertagna av dem som har medel att göra det. I detta kapitel visar Gud kopplingen mellan förnekelse av vedergällningen och dåligt beteende. Han går också längre genom att koppla bönen till beteendet.

Verserna 4-7: De som är försumliga i bönen

Den fjärde versen kräver vår uppmärksamhet: Ve över dem som ber. Den som läser denna vers tänker genast: "Jag? Syftar detta på mig? Jag ber ju." Den syftar på dem som är försumliga i sin bön; de som medvetet skjuter upp sin bön eller går igenom bönepositionerna som en höna som pickar efter mat, eller de som ber medan de önskar att bönen snart ska vara över. De kan utföra bönen men deras hjärtan är hårda och öppnar sig inte för bönens väsen och syfte. Det finns människor som ber endast för att det är en plikt; annars skulle bönen inte ha någon plats i deras hjärtan eller liv.

Denna varning omfattar inte dem som brister i sin bön men ändå kämpar

för att hålla sina tankar fokuserade. Den omfattar inte heller dem som är glömska eller plågade av viskningar. Den omfattar dem som förnekar sitt eget behov av bön och dem som skulle göra vad som helst hellre än att resa sig för att be när kallelsen ges.

Dessa människor känns också igen på sitt beteende. De gör en show av sina religiösa plikter men vägrar hjälpa andra. De vill att andra ska se dem som goda religiösa människor men bryr sig inte om hur Gud ser på dem. De motstår att visa även den minsta godhet mot andra. Deras böner har inte påverkat deras hjärtan eller beteende. Deras hjärtan är hårda. I detta kapitel säger Gud oss de två saker som kommer att mjuka upp våra hjärtan: bön och välgörenhet. Dessa två saker är sammanflätade.

Detta kapitel talar om brott mot människor och brott mot Gud. Om en människa vägrar erkänna att det är de fattigas och behövandes rätt att få hjälp, så följer det logiskt att han också vägrar ge Gud Hans rättigheter, särskilt rätten att bli dyrkad. Människor som passar in på denna beskrivning är så självcentrerade att de vägrar göra även de minsta handlingar av godhet, saker som du inte skulle sakna eller ens tänka på igen, såsom ett leende.

Våra handlingar har konsekvenser och den viktigaste av alla konsekvenser kommer att bli tydlig på Domedagen. Gud säger oss klart hur vi kan undvika ett katastrofalt utfall på den ödesdigra dagen.

[KAPITEL 107](#)

[«TAFSIR AV Kapitel 108, al-Kawthar ~ Överflödet](#)

[TAFSIR AV Kapitel 106, Quraysh ~ Quraysh-stammen»](#)

- [Bilal testar](#)
- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)

- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)